Η θανατηφόρος μάστιγα των ναρκωτικών (Αρχιμ. Κύριλλος Κωστόπουλος, Ιεροκήρυκας Ι. Μ. Πατρών)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 30 Αυγούστου, 2012

Μερικά από τα πράγματα που έχουν δοθεί για το καλό του ανθρώπου, αν χρησιμοποιηθούν με λογική και μέτρο, μπορούν να καλύψουν ζωτικές ανάγκες του. Αν, όμως, τα ίδια αυτά τα καταχρασθή, τότε αποβαίνουν καταστρεπτικά και ενίοτε εγκληματικά.

Έτσι τα φαρμακευτικά σκευάσματα η μορφίνη, η κοκαΐνη, το όπιο, η ηρωίνη χρησιμοποιούνται άριστα ως φάρμακα στην Ιατρική. Όταν, όμως, τα ίδια αυτά φάρμακα χρησιμοποιηθούν αλόγιστα, για μια ύπουλη τέρψη ή για καταπολέμηση της αγχώδους ταραχής ή της καταθλίψεως, τότε προκαλούν τρομερή καταστροφή στον ανθρώπινο οργανισμό και μπορεί να επιφέρουν ακόμη και αυτόν τον θάνατο.

Είναι πλέον παραδεκτό από όλους ότι η χειρότερη μάστιγα, η οποία απειλεί θανάσιμα την ανθρωπότητα, είναι οι ναρκωτικές ουσίες. Εκατομμύρια ανθρώπων – κυρίως νέοι στην ηλικία – έχουν υποδουλωθεί σ' αυτές και ημέρα με την ημέρα, ζώντας σε μία «ψευδαίσθηση», οδηγούνται με βεβαιότητα στον θάνατο.

Το νεοεμφανισθέν ναρκωτικό extasis, το οποίο διατίθεται με αφθονία σε disco, «θερίζει» κυριολεκτικά τους νέους μας. Τα ναρκωτικά είναι ύπουλος εχθρός του ανθρώπου. Είναι εχθρός, ο οποίος στην αρχή δελεάζει. Φοράει τη μάσκα της Φαρμακευτικής, της Ιατρικής ή ακόμη καί της παραδεισιακής ζωής και παρασύρει κυρίως τη νεολαία μας.

Η διαχρονική εκτίμηση των επιστημόνων του Ερευνητικού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου Ψυχικής Υγιεινής (Ε.Π.Ι.Ψ.Υ.) και του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης και Πληροφόρησης για τα Ναρκωτικά (Ε.Κ.ΤΕ.Π.Ν) είναι ότι η χρήση νομίμων και παρανόμων ουσιών γίνεται κυρίως από τη νεολαία και ειδικότερα από τους εφήβους των 14-18 ετών, οι οποίοι, και αν αργότερα πεισθούν να ενταχθούν σε προγράμματα απεξαρτήσεως, διατηρούν στην ύπαρξή τους τα ίχνη της ψυχοσωματικής διαστροφής και καταστροφής μέχρι θανάτου.

Προ ετών νομοθετήθηκε η ελεύθερη χρήση των «μαλακών» ναρκωτικών με το

σκεπτικό ότι υπάρχουν «μαλακά» και «σκληρά» ναρκωτικά. Αυτό, όμως, απορρίπτεται διεθνώς. Στον Ο.Η.Ε. το 1972 διατυπώθηκε η επιστημονική άποψη ότι ένας τέτοιος διαχωρισμός δεν είναι εφικτός. Και τούτο γιατί εκείνος, ο οποίος θα χρησιμοποιήσει τα λεγόμενα «μαλακά» ναρκωτικά, σιγά-σιγά εθίζεται και καταλήγει στα «σκληρά», όπως ακριβώς συνέβη στην Ολλανδία, όπου αμέσως παρουσιάσθηκε έξαρση στη χρήση των «σκληρών» ναρκωτικών. Για τον λόγο αυτό είναι παρακινδυνευμένο να υποδεικνύουμε τάχα τα «μαλακά» ναρκωτικά, για να αποφύγουμε τα «σκληρά».

Στο ερώτημα γιατί κυρίως οι νέοι και οι νέες μας καταφεύγουν στις θανατηφόρες ουσίες, αφού γνωρίζουν a priori ότι οδηγούνται με μαθηματική ακρίβεια στον θάνατο, δόθηκαν πολλές απαντήσεις από ειδικούς επιστήμονες και ειδικές επιστημονικές επιτροπές.

Ωστόσο, η αυθεντική και περισσότερο πειστική απάντηση δίνεται από την Ορθόδοξη Εκκλησία μας. Οι νέοι και οι νέες μας απογοητεύθηκαν από τον κόσμο της αδικίας, του μίσους, του ψεύδους, της απάτης και του αμοραλισμού που τους στενεύει τον χώρο γύρω τους και ασφυκτιούν.

Οι περισσότεροι από τους χρήστες είναι άνθρωποι χωρίς οικογένεια και κοινωνική στοργή. Είναι αυτοί πού έχουν διεσπασμένη προσωπικότητα, χωρίς προσωπική ή οικογενειακή εσωτερική συνοχή. Είναι εκείνοι που ζουν χωρίς εμπιστοσύνη στον Πλάστη και Θεό τους. Ο καθηγητής Μαντζαρίδης γράφει: «Η φθορά και ο θάνατος ως στοιχεία της παρούσης ζωής, δεν συνιστούν επιτίμια της οργής του Θεού, αλλ' αποτελούν συνέπειες της από του Θεού μακρύνσεως του ανθρώπου» (Παλαμικά, Θεσ/νίκη 1973, σελ. 49). Είναι οι νέοι και οι νέες, οι οποίοι δεν τροφοδοτούνται με ιδανικά και ως εκ τούτου γεύονται τον πνιγμό της πλήξεως και της ανίας. Ακόμη, η ανασφάλεια, τα επαγγελματικά προβλήματα, η αστοργία των μεγαλυτέρων, κυρίως, όμως, η κατάρρευση των δήθεν «αξιών» και τα σκοτεινά συμφέροντα οδηγούν τους νέους και τις νέες μας προς αυτή την καταστρεπτική διέξοδο που είναι θανατηφόρο αδιέξοδο (Βλ. Κ. Κωστόπουλου, Είσοδος στην οντολογική αλήθεια, Πάτρα 2002, σελ. 176).

Γενικότερα το πρόβλημα των ναρκωτικών δεν είναι αποκομμένο από το ευρύτερο πρόβλημα της ταραγμένης εποχής μας. Η καταφυγή στα ναρκωτικά είναι – κατά την πεπλανημένη αίσθηση, κυρίως των νέων μας – η ανεύρεση του χαμένου παραδείσου, του νοήματος της ζωής.

Είναι, όμως, φρούδη προσδοκία. Είναι ένα μάταιο όνειρο που τελικά δεν πραγματώνεται. Τα ναρκωτικά δεν έχουν τη δύναμη να πληρώσουν το υπαρξιακό και ηθικό κενό, γιατί δεν είναι η αλήθεια. Ο Μ. Βασίλειος τονίζει: «Δέδοται ημίν το του νου κριτήριον εις την της αληθείας σύνεσιν. Έστι δε η αυτοαλήθεια ο Θεός ημών»

(επ. 233, PG 32, 865C).

Η Ορθόδοξος Εκκλησία κατέχει την αλήθεια και μέσω της ψυχοθεραπευτικής διαδικασίας της Ορθοδόξου ποιμαντικής της έχει τη δυνατότητα να ιατρεύσει τον πάσχοντα, πληρώνοντας το κενό του με την άκτιστη χάρη του Τριαδικού Θεού.

Η ζωή του σημερινού ανθρώπου έγινε μονοσήμαντη, μέσα στον κλοιό του νεόφερτου και ξενόφερτου ήθους, προκαλώντας – θα έλεγε ο Sartre – ναυτία και μόνο ναυτία.

Η διδασκαλία του Ενανθρωπήσαντος Λόγου του Θεού Πατρός είναι εκείνη που προσφέρει ζωή, θανατώνοντας το θάνατο. Η βίωση της διδασκαλίας του Θεανθρώπου εντός του μυστικού Του Σώματος, της Εκκλησίας, κάνει τον άνθρωπο να βιώσει, έξω από τα όρια της πεπερασμένης λογικής, το άπειρο μυστήριο του Θεού και της ζωής. Της ζωής, πού ολοκληρώνει την ανθρώπινη ύπαρξη και την προετοιμάζει για το αύριο, για το αιώνιο, για το αληθινό νόημα του «υπάρχειν».

(Δημοσιεύτηκε στο επιστημονικό περιοδικό ΑΧΑΪΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ, έκδοση της Ιατρικής Εταιρείας, Δυτικής Ελλάδος Πελοποννήσου http://www.iedep.gr/images/stories/teuxi/issue2_2010.pdf)

ΣΧΕΤΙΚΑ ΑΡΘΡΑ:

Η αποποινικοποίησις της χρήσεως των ναρκωτικών (Αθανάσιος Αβραμίδης, Καρδιολόγος, Καθηγ. Παθολογίας Παν. Αθηνών)

ΟΧΙ σε ΟΛΑ τα ναρκωτικά

Πώς θα προστατεύσουμε τα παιδιά μας από τα ναρκωτικά (Αθανάσιος Β. Αβραμίδης, Καρδιολόγος Καθηγητής Παθολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών)